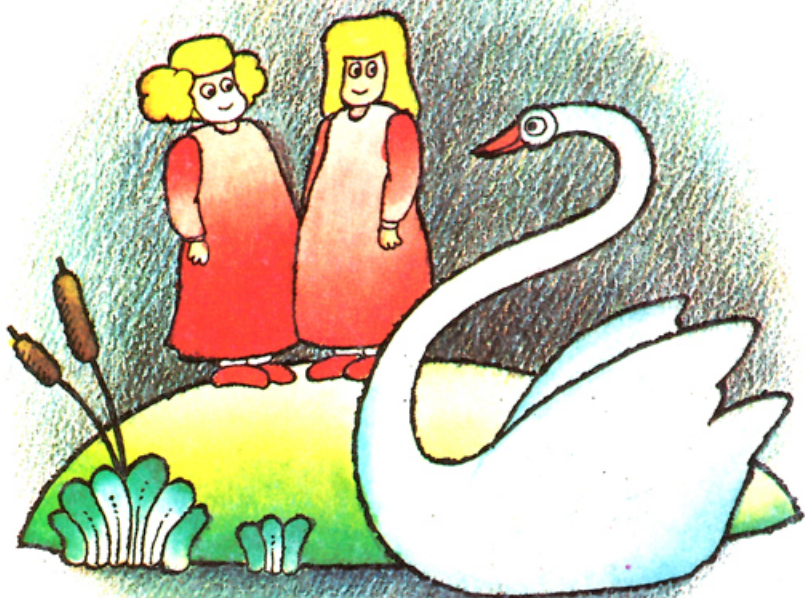

KUĞULARIN TÜRKÜSÜ

Marcel Aym 

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

CAN YAYINLARI ÇOCUK DİZİSİ

Bu kitap İstanbul'da, 1989 yılında Özal Basımevi'nde
dizilmiş ve Teknografik Basımevi'nde basılmıştır.

KUĞULARIN
TÜRKÜSÜ
Marcel Aym 

ÇOCUKLAR İÇİN MASALLAR

TÜRKÇESİ
TAHSİN YÜCEL

RESİMLER
TURGUT KESKİN

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Babıali Caddesi, No: 19, kat: 2, Cağaloğlu, İstanbul

Telefon: 528 61 13 - 513 51 88

Ünlü Fransız yazarı Marcel Aymé'nin yazdığı birbirinden güzel on iki masalından üçünü bu kitapta sunuyoruz. Delphin ile Marinet adlı iki küçük sarışın kızkardeşin başından geçen bu ilginç masalları, üçer masaldan oluşan dört ayrı kitapta topladık: Kuğuların Türküsü, Suluboya Kutuları, Nuhun Gemisi ve Yağmur Yağdıran Kedi adlı bu dört kitap, dünya edebiyatının en seçkin örneklerinden biridir. Ünlü Fransız yazarı Marcel Aymé (1902 - 1967) pek çok kitap yazmış büyük bir yazı ustasıdır. Dünyanın dört bir yanında bu masalları, gerek büyükler, gerekse ilkokul ve ortaokul çağındaki çocuklar, yıllardır bitmeyen bir ilgiyle okuyorlar. Çocuklar için yazan büyük yazarların en önemli özelliğidir bu: Yazdıklarını yediden yetmişe herkese okutabilmek. Değerli yazarımız Tahsin Yücel'in Türkçeleştirdiği, değerli çizerimiz Turgut Keskin'in büyük bir beğeniyle resimlediği bu masalları kıvançla sunuyoruz.

KUĞULAR

Büyükler sabah erkenden kente gideceklerdi. Çiftlikten ayrılmadan önce, kükükleri yanlarına çağırdılar.

«Biz gidiyoruz, gece döneceğiz. Uslu durun, evden uzaklaşmayın,» dediler. «Avluda, çayırdan oynayın, isterseniz bahçede de oynayabilirsiniz, ama yolun öbür yanına geçmeyin sakın, adımınızı bile atmayın. Geçerseniz, karışmayız sonra!»

«Siz hiç üzülmeysin,» dedi Delfin ile Marinet, «adımımızı bile atmayız.»

Büyükler,

«Görürüz baklım,» diye homurdandılar.

Geniş adımlarla uzaklaştılar. Çocuklara şöyle dik dik, kuşkulu kuşkulu bakmayı da unutmadılar. Çocuklar çok korktular doğrusu, ama, bir süre avluda oynadıktan sonra, söylenenleri unutuverdiler. Saat dokuza gelmişti. Bizimkiler yolun kıyısında idiler. İkisi de, karşıya geçmeyi istemek şöyle dursun, uslarından bile geçirmiyorlardı bunu. Ama Marinet bir oğlak gördü birden. Bir çırpıda geçiverdi

yolu. Oğlağa doğru koşmaya başladı. Delfin kardeşini tutmaya zaman bulamamıştı.

«Günaydın,» dedi Marinet.

Oğlak durmadı bile :

«Günaydın, günaydın,demekle yetindi.

«Ne de çabuk yürüyorsun! Nereye böyle?»

«Kimsesiz çocuklar toplantısına gidiyorum, durmanın sırası değil.»

Ak oğlak bir buğday tarlasına girdi, başaklar arasında görünmez oldu. Marinet de, sonradan yanına gelen kardeşi de oğlağın ardından bakakaldılar. Karşıya geçmeye hazırlanırken, şöyle böyle elli metre ötede, iki ördek yavrusu gördüler. Tüyleri sarı sarıydı daha, hızlı hızlı ilerliyorlardı. Küçükler yanlarına vardılar.

«Günaydın, minik ördekler,» dediler.

Küçük ördekler durdular, karınlarının üstüne yattılar. Dinlenmek hoşlarına gitti.

«Günaydın, küçük kızlar,» dedi biri.

«Hava çok güzel, değil mi? Ama öyle de sıcak ki, kardeşim yorgunluktan bitti.»

«Gerçekten de öyle. Çok uzaklardan geliyorsunuz demek?»

«Çok uzaklardan! Daha da uzaklara gidiyoruz!»

«Nereye?»

«Kimsesiz çocuklar toplantısına. Eh, biraz dinlendik sayılır, yola çıkmalı artık. Geç kalmaya gelmez...»

Delfin ile Marinet, minik ördek yavrularından daha geniş bir açıklama istiyorlardı ama onların aldıkları bile yoktu, koşup gittiler, buğday tarlasına girdiler. Bizim kızlar da onların ardından gitmeye can atıyorlardı doğrusu. Biraz duraladılar, ama büyüklerini, yoldan öteye geçmelerinin yasaklanmış olduğunu düşündüler. Doğrusunu isterseniz, geç bile kalmışlardı ansımakta. Yol artık uzaklardaydı. Sonra, tam da geri dönmeye karar verdikleri bir sırada, Delfin ormanın ucunda kımıldayan, ak bir leke gösterdi kardeşine. Gidip bu lekeyi yakından görmekten de vaz geçecek değillerdi ya! Küçük bir ak köpekle karşılaştılar burada. Çok körpeydi daha yavrucak, mini mini bir şeydi, bir kedinin yarısı kadar var yoktu. Otlar arasında, elinden geldiğince hızlı yürümeye çalışıyordu. Ama ayakları sertleşmemiştir daha, güçsüzdü, her adımda sendeliyordu. Durdu, küçük

kızların sorusunu yanıtladı :

«Kimsesiz çocuklar toplantısına gidiyorum, ama yetişemeyeceğim diye ödüm kopuyor. Düşünün bir kez, öğleden önce orada olmak zorundayım. Ama ayaklarım pek küçük, çabuk gidemiyorum, çabucak da yoruluveriyorum.»

«Peki, ne diye gidiyorsun? Ne yapacaksın kimsesiz çocuklar toplantısında?»

«Anlatayım. Benim gibi anasız, baba-sız kalanlar, kendilerine bakacak bir aile bulabilmek için kimsesiz çocuklar toplantısına giderler. Örneğin, bakın, daha dün bir yavru köpekten sözediyorlardı. Geçen yıl kimsesiz çocuklar toplantısına gitmiş,

bir tilki yanına almış onu. Ama, dedim ya, geç kalacağım diye ödüm kopuyor...»

Minik köpek, bir yusufluk böceği gördü bu sırada, hemen dikiliverdi, iki ayağının üstüne kalktı, sıçrayıp havlamaya başladı, olduğu yerde üç kez döndü, otlar içinde yuvarlandı bir süre, en sonunda soluğu kesildi, yatıp kaldı. Dili bir karış sarkmıştı. Soluğunu topladıktan sonra,

«Görüyorsunuz ya, hâlâ oyalanıp duruyorum,» dedi. «Ne yapayım, elimde değil! Daha pek küçüğüm, anlarsınız. Küçükler böyledir işte. Bile bile yapmasam da ikide bir oyalanıyorum böyle. Oyalanınca da ilerleyemiyorum. Yetişebileceğimi hiç ummuyorum. Sizdeki bacaklar bende olsaydı...»

Mini mini ak köpek çok üzgün görünüyordu. Delfin ile Marinet, birbirlerinin yüzüne, bir de çok gerilerde kalan yola bakıyorlardı. En sonunda, Delfin dayanamadı.

«Ne dersin, küçük köpek, seni kim-sesiz çocuklar toplantısına ben götürsem, yetişebilir misin?» diye sordu.

«Elbette,» dedi yavru köpek « sende bu koca bacaklar olduktan sonra...»

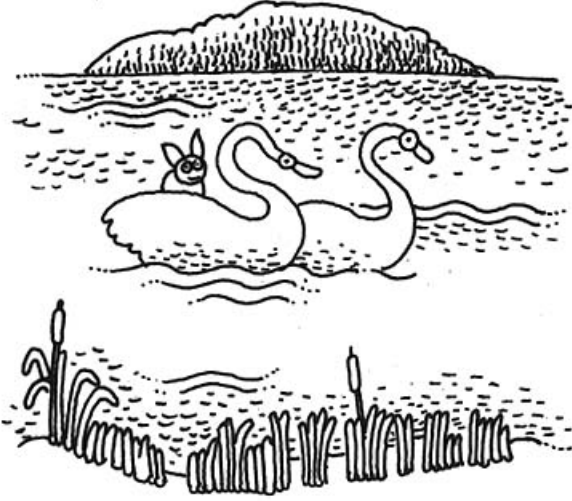
«Hemen yola çıkalım öyleyse. Çabuk gidersek, çabuk döneriz. Nerede bu toplantı?»

«Bilmiyorum, hiç gitmedim. Ama bakın, şu önümüzdeki saksığan var ya, o gösteriyor bana yolumu. Çekinmeden izleyebilirsiniz onu. Bizi tam istediğimiz yere götürür.»

Delfin ile Marinet yola çıktılar. Minicik ak köpeği sırayla taşıdılar. Saksığan önlerinden uçuyordu. Ara sıra çayıra, yola iniyor, sonra gene havalanıp daha uzaklara konuyordu. Küçük köpek daha yola çıkar çıkmaz Delfinin kollarında uyumuştı. Tam iki saat sonra, büyük bir gölün kıyısında uyandı. Saksığan, Marinetin omuzuna kondu :

«Burada, kamışların yanında oturun,» dedi. «Bekleyin, gelip alırlar sizi buradan. Hadi, hoşçakalın, talihiniz açık olsun.»

Saksığan uçup gitti. Küçük kızlar çevrelerine baktılar. Yalnız değillerdi, kıyıda bir sürü yavru hayvan vardı, otlar içinde oturuyorlardı, birçoğu da yeni geliyordu daha. Kuzular mı istersiniz, oğlaklar mı, domuz yavruları mı, kedi yavruları mı, civcivler mi, ördek palazları mı, finolar mı, tavşanlar mı! Kimler yoktu ki!

Uzun uzun yürümek çok yormuştu bizim kızları, onlar da oturdular. Delfin uyuklamaya başlamıştı. Marinet birden bağırdı :

«Kuğulara bak, kuğulara!»

Delfin gözlerini açtı, sazlar arasında iki koca kuğu gördü. Gölün üzerinde bir adaya doğru ilerliyorlardı. Başka kuğular da vardı gölde. Her biri sırtında bir tavşan götürüyordu. Daha ötedeki iki kuğu da dal ve kamışlardan yapılmış bir sal çekiyor, salın üstünde bir küçük dana korkusundan bar bar bağıyordu.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

KUĞULARIN TÜRKÜSÜ

Marcel Aym 

Bu kitapta, **Delfin ile Marinet** adlı sarışın iki küçük kızkardeşle tanışacaksınız. Ünlü Fransız yazarı **Marcel Aym **'nin on iki kitaptan oluşan masallarından üçünü sunuyoruz bu kitapta. Bu oniki masalın tümünü, üçer masaldan oluşan dört ayrı kitapta topladık: **Kuğuların Türküsü**, **Suluboya Kutuları**, **Nuhun Gemisi** ve **Yağmur Yağdıran Kedi** adlı bu dört kitapta, **Delfin ile Marinet**'in başından geçen masalları bulacaksınız. Dünyanın dört bir yanında yediden yetmişe herkesin severek okuduğu bu masalları, değerli yazarımız **Tahsin Yücel** Türkçeleştirdi, değerli çizerimiz **Turgut Keskin** resimledi. Dünya edebiyatının bu en seçkin örneklerini sunmaktan kıvanç duyuyoruz.

ISBN 975-510-109-8

9 789755 101095